

боко-то осѣщаніе на грѣшность-тѣ ни, въ оскърбяваніе-то ни по Бога за нейѣ, и въ обрашаніе-то отъ грѣхове-тѣ ни къмъ Бога съ съсърдечно-то рѣшеніе да правимъ вече волѣ-тѣ Божіѣ. Тѣзи Богоугодны и душеспасителны чувства ся произвождатъ въ сърдце-то чрѣзъ истинѣ-тѣ Божіѣ и Духа Святаго.

П. Искренно ли е покаяніе-то ни, ако не скърбимъ за грѣхове-тѣ си.

О. Не е искренно. Апостолъ Петръ, като ся каяше за отричаніе-то си отъ Исуса, плака горко. (Гл. 26; 75.) Мытарь-тѣ, като ся гаяше, біяше ся въ грѣды-тѣ си. (Лук. 18; 13.) Тѣ ще ся утѣнать, които сѣ нажалени за грѣхове-тѣ си. (Гл. 5; 4.) Скърбъ-та по Бога ражда спасително покаяніе, което не докарва раскаяніе." (2 Кор. 7; 10.)

П. Угодно ли е на Бога покаяніе-то ни, ако не оставимъ грѣхове-тѣ си?

О. Не му е угодно. Нѣма обѣщаніе въ Слово-то Божіе, че онзи, който само исповѣда грѣхове-тѣ си, ще ся помилува но който гы исповѣдва и *остаея*. (Прит. 28; 13.) Ако слѣдвамы самоволно да грѣшимъ, явно е че покаяніе-то ни не е искренно, а отъ едно неискрено покаяніе нѣма никаквъ ползъ.

П. Що ще да каже, понеже наближи царство-то небесно?

О. То ще каже, че Мессія скоро щѣше да дойде да основе царство-то си.

П. Защо туй царство ся нарича небесно?

О. Защото то е духовно и свято, и защото вѣрни-тѣ му подданици ще наслѣдятъ небето.